

עת"א 3053/04/21 - חאלד אברהים, נגד מדינת ישראל, נציב שירות בתי הסוהר, הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בחיפה

20 אפריל 2021

עת"א 3053-04-21 אברהים נ' מדינת ישראל ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

חאלד אברהים,
ע"י ב"כ עו"ד ארבל עמי-גא (סניגוריה ציבורית)

נגד
המשיבים

1. מדינת ישראל
2. נציב שירות בתי הסוהר
3. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני עתירת העותר שהוגשה נגד החלטת המשיב בדבר הפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל בבית סוהר.

העותר נדון ל-6 חודשי עבודות שירות בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא ביטוח.

העותר טוען כי הואיל ולא התייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות, נערך שימוע ללא נוכחותו ובנוכחות בא כוחו. לאחר שנשלחה החלטה על הפסקה מנהלית הוגשה עתירה לבימ"ש זה (עת"א 10189-09-20, להלן: "עתירה קודמת") במסגרתה נקבע כי יש לקיים שימוע נוסף. ביום 28.10.20 נערך שימוע נוסף לעותר והוחלט לתת לו הזדמנות נוספת. בהמשך זומן לשימוע נוסף הואיל ולטענת המשיב לא התייצב לביצוע עבודות השירות. העותר טוען כי התייצב לעבודות השירות אך בשל תקלות הנובעות מקליטת טביעת האצבע שלו במערכת במקום ביצוע עבודות השירות לא נרשמו לו ימים אלו בהם התייצב וביקש כי התקלה תטופל. נטען כי העותר ביקש לאפשר לו לסיים את עבודות השירות ושייערך בירור נוסף לגבי מועדי התייצבותו, אך הוחלט לא לתת לו הזדמנות נוספת. נטען כי המשיב לא בחן כראוי את טענות העותר בדבר התקלות במערכת קליטת טביעת האצבע במקום ביצוע עבודות השירות. נטען כי משמעות החלטת המשיב היא כי העותר, יליד 1999, אשר מעולם לא נשא בעונש מאסר מאחורי סורג וברית, ייכנס לכלא לראשונה בחייו, מה שעלול לגרום להתדרדרותו ולחשיפה לגורמים שוליים. כן נטען כי לאחרונה גילה העותר כי בת זוגו בהריון ולכן כליאתו כעת תפגע בשלמות משפחתו.

המשיב טוען כי על אף ההזדמנויות שניתנה לעותר הן על ידי ביהמ"ש בעתירה קודמת והן על ידי המשיב, העותר לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו וריצה 13 ימים בלבד של עבודות שירות. נטען כי מדובר בעותר שאינו מבין את משמעות ההזדמנויות שניתנה לו ואינו בשל לעבודות שירות. נטען כי בתחילת ריצוי עונשו העותר לא התייצב כלל לריצוי העונש. תחילה טען לאי התייצבות בשל מחלה והציג אישורי מחלה ממושכים ובתום ימי המחלה לא התייצב ללא כל הודעה או אישור. זומן מספר פעמים לוועדה רפואית אך לא התייצב. גם כאשר התייצב לוועדה רפואית לא היו בידו אישורים רפואיים מתאימים. ניתק קשר עם מפקחו וגורמי מערך עבודות השירות. גם לאחר העתירה הקודמת וערכת שימוע נוסף במסגרתו ניתנה לו הזדמנויות נוספת לאור גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, ריצה 13 ימים בלבד.

המשיב טוען כי טענות העותר כי טביעת האצבע לא נקלטת נבדקו ונמצא כי טביעת האצבע שלו עובדת ללא בעיה. נטען כי בשיחות טלפון עם המפקח צעק העותר על המפקח ולכן נערכה לו שיחת בירור. הוא הזהר וניתנה לו הזדמנויות נוספת לחזרה תקינה לעבודה, אך למרות זאת נעלם וניתק קשר. לאחר שנוצר עמו קשר טען כי הינו סובל מבעיות גב ואינו מסוגל לעבוד והבטיח שישלח מסמכים אך לא המציא אישורים. למרות הבטחות לחזור לעבודה תקינה לא התייצב ולא ניתן היה להתקשר אליו. במועד השימוע שנערך ביום 10.03.21 טען ב"כ העותר כי העותר עבד יותר ימים וטביעת האצבע לא נקלטה. ב"כ העותר ביקש לבחון את טענותיו ולשקול מתן הזדמנויות נוספת אך העותר לא לקח אחריות ולא ביקש הזדמנויות נוספת. נטען כי לא נפל פגם בהחלטה וכי לעותר ניתנו הזדמנויות לרצות את העונש אך הוא לא ניצל אותן והמשיך בסורו. מיום שחזר לעבודה ריצה 13 יום בלבד ומחודש ינואר 2021 לא התייצב. בשיחת בירור שנערכה אמר כי יש לו חנויות והוא צריך לצאת מוקדם. נטען כי טענתו כי התייצב אך הדפסת האצבע לא הייתה תקינה הינה חסרת שחר ונבדקה ונמצאה בלתי נכונה. נטען כי מדובר במקום עבודה עם מספר עובדי שירות וקיים גיבוי ודיווח יומיומי מטעם המעסיק. לכן נטען כי ההחלטה סבירה ואין מקום להתערב בה. כן נטען כי הוגשו נגד העותר שני כתבי אישום נוספים אחד מחודש 12/20 בגין עבירת איומים שבוצעה ב- 11/20 בזמן שהתחמק מלהתייצב לעבודות שירות וכתב אישום נוסף הוגש ב- 10/20 בגין הונאה בכרטיס חיוב שבוצעה ב- 08/20. נטען כי בצדק נקבע כי העותר לא מתאים לבצע עבודות שירות.

העותר טוען בתגובה כי מדובר בכתבי אישום שהעותר לא הורשע בהם.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה, שכן לא נפל בהחלטת המשיב או בהתנהלותו פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

מהנתונים שהוצגו בפני עולה כי למרות ההזדמנויות שניתנו לעותר לרצות את העונש כסדרו, הן על ידי ביהמ"ש בעתירה קודמת והן על ידי המשיב, ולמרות שיחות בירור ושימוע שנערכו, העותר מתנהל באופן שלא ניתן להשלים עמו במסגרת ריצוי עבודות השירות. העותר נעדר רבות ופעל בניגוד לכללים של ריצוי עבודות השירות ועל כן החלטת המשיב הייתה סבירה בנסיבות העניין. טענותיו של העותר לעניין טביעת האצבע נבדקו ונמצאו כלא מוצדקות. כמו כן, משטען העותר כי טביעת האצבע אינה נקלטת כראוי יכול היה לנסות ולנהל רישום בעצמו ולהוכיח טענותיו. מדובר בטענות שנטענו בעלמא, נבדקו ונמצאו כלא מוצדקות ולטענת המשיב קיימים במקום העבודה עובדי שירות נוספים וניהול הרישום עובד כראוי.

בנסיבות אלו, לא מצאתי כי בהתנהלות המשיב או בהחלטת המשיב נפל פגם או חוסר סבירות המצדיקים התערבות. כמו כן, נראה כי העותר לא הפנים את משמעות עונש המאסר שנגזר עליו.

על כן, אין מנוס מלדחות את העתירה נגד החלטת המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, שכן מדובר בהחלטה סבירה, שהתקבלה משיקולים ענייניים ובהליך ראוי.

העתירה נדחית.

העותר יתייצב לרצות את יתרת עונשו בהתאם לרישומי שב"ס ביום 16.5.21 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. יוער כי מועד ההתייצבות לריצוי המאסר נדחה בשים לב לחודש הרמדאן וחג העיד אל פיטר שבסיומו וכמו כן ניתנת לעותר האפשרות לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים:

08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, חח' אייר תשפ"א, 20 אפריל 2021, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא